भवति एककालत्वात् । वनस्पतियागोऽपि सकृदेव प्रयाजादिवदाराडुपकारकत्वात् अगृह्यमाणविशेषत्वाच्च । स्विष्टकृदिडयोस्तु न द्रव्यभेदे गुणयोगादित्यनेनैव (१. ५. १३) समानत्वसिद्धेरवदानार्थं[1] पुनर्ग्रहणम् · पशुगणे स्विष्टकृत इडायाश्चावदानमपि सर्वपशुप्रचारान्ते अल्पपश्ववदानोत्तरकालं तत्प्रदानात्प्राक् सर्वपशूनां सह कर्तव्यम् न तु प्रतिपशु प्रधानावदानग्रहणानन्तरमेव तत्सौविष्टकृतानामिडानां चावदानमिति कर्कादयः · तन्त्ररत्ने तु विशेषः तत्र सम्प्रतिपन्नदेवताकेषु पशुषु दैवतैरेवानुसमयः न तु दैवतैडान्तकाण्डेनेति विप्रतिपन्नदेवताकेष्वेकादशिनेष्वेकैकस्य पशोर्दैवतसौविष्टकृतैडान्यवदाय होमं च दैवतस्य कृत्वा ततः पश्वन्तरस्यापि तथैव कुर्यादिति पञ्चमस्य द्वितीये · तथा च काठके यदि बहवः पशवः पुरोडाशा वा स्युर्जुह्वुपभृतोरुपस्तीर्य जुह्वामवदायाभिघार्योपभृत्यवदायाभिघार्योत्तमस्याभिघारणमनु सौविष्टकृतमभिघारयेद्यत्र क्व चन सहोपभृदेवमेव कुर्यादिति · तेनेयमेवं व्यवस्था उक्ता एकदेवत्येषु दैवतैरेवानुसमयः न त्वैडान्तकाण्डेन नानादेवतेषु ऐकादशिनादिषु पशुषु एकैकस्य पशोर्दैवतसौविष्टकृतैडान्यवदाय दैवतव्यतिरिक्तान्यनभिघार्य दैवतानि हुत्वा पश्वन्तराणामेवं कुर्यात् अल्पपश्ववदानानन्तरं सौविष्टकृतादीनानभिघार इति रहस्यम् · पशुपुरोडाशयागेष्वपि बहुष्वेवमेव जुह्वुपभृतोरुपस्तीर्य प्रतियागमुपभृत्यवदानम् अल्पहविषोऽवदानानन्तरमुपभृत्यभिघारः ।

दिग्व्याघारणञ्च समासिच्य ॥ ३३ ॥ वसाहोमस्तु प्रतिपशु पृथग्भवतीति वक्ष्यति (४०) · सर्वान्वसाहोमशेषान्क्वचित्पात्रान्तरे स्थापितान्जुह्वां सं॰च्य एकस्यां जुह्वां सर्ववसाशेषान्निनीय सहैव दि॰णां करोति कालैकत्वादेव ।

प्रभूत्वादुखा ॥ ३४ ॥ सर्वपशूनां समानी एकैव सर्वपशुसाधारणी उखा भवति · कुतः प्रभूत्वात्[2] प्रभवति ह्येकैव महती बहूनां पशूनामवदानानि श्रपयितुम् ।

शूलं वपाश्रपण्यौ च ॥ ३५ ॥ अनेकपशुषु शूलमेकमेव महद्भवति वपाश्रपण्यौ च समान्यावेव भवताम् · कुतः प्रभूत्वादेव चकारेण प्रभूत्वादिति हेतुरनुकृष्यते समानपदं[3] च · शक्यन्ते चैकेनापि महता शूलेन सर्वपशुहृदयानि

१) Thus B. सकृत्त्वसि॰ A. २) प्रभूतत्वा॰ Ss. ३) from ३०.